

Droogmakerijentochten 2010

Je denkt: lekker varen bij Krommenie en je hebt zin weer eens in een tentje te slapen dus je stuurt een mailtje naar Jason. Je krijgt keurig antwoord van René Jonker: eerste dag varen we bij Monnickendam. Oké denk je, had ik niet verwacht maar je vaart in ieder geval weer eens met andere mensen. De startplaats krijg je ook doorgemailed (Pierebaan bij het zwembad) en een telefoonnummer voor als er iets mis mocht gaan. 's Morgens parkeer je op de afgesproken plaats en dan komt iemand op je af die vraagt of je uit Nieuwegein komt, zich voorstelt als Radboud en vraagt of je meedoet met de barbecue 's avonds. Vervolgens verbindt hij je door met de bar van Jason, je krijgt Ellen aan de lijn en geeft je op voor 's avonds. Even later komen twee botenwagens en nog wat volgauto's aangereden en stelt René zich voor. Ik kan je zeggen dan ben je diep onder de indruk van de organisatie!

In Monnickendam was het de gebruikelijke drukte bij het instappen langs de waterkant en vraagt iedereen zich af wat trek ik aan? Koud is het niet, het waait lekker (5 zegt het weerbericht, in de middag aantrekkend naar 6) en er worden pittige buien verwacht. Ik kies voor licht en luchtig/ waterwerend. Blijkt een goede keus. De route ken ik wel zo'n beetje, eerst naar Zuiderwoude, vandaar zal de korte route via Broek in Waterland en de Leek teruggaan naar Monnickendam en de lange (wat lange, volgens Radboud zijn er vandaag alleen korte tochten!) ,de andere korte route dus, zal wat verder door Waterland gaan tot Holysloot, om dan ook via Broek en de Leek terug te keren naar het startpunt.

Als ik om me heen kijk zie ik nogal wat verschil in boten en kleding. Iemand duikt bij elke stevige bui zelfs de rietkraag in met paraplu! Jassen gaan aan of juist uit(te zweterig) kapuchons op of juist af. Van de oranje vlaggetjes (vanmiddag Nederland-Japan) zijn we in ieder geval voorlopig af als we de woonwijk achter ons laten en het rietland ingaan. Bij Zuiderwoude kies ik voor de langste tocht. Hoewel : er blijkt later een groepje te zijn dat de tocht nog langer weet te maken. Het vaart allemaal heel relaxt en onze vaarleider Lesley zoekt al helemaal geen problemen. Het is zoals dat heet afwisselend weer: zon, wind en af en toe een stevige bui. Al gauw zijn we bij het pontje over de Die bij Holysloot. Daar is even verwarring over de route en een groepje verdwijnt over de Die richting Ransdorp en uit het zicht. Als blijkt dat we ze niet kunnen terugroepen concluderen we, na de kaart geraadpleegd te hebben, dat ze vanzelf weer terug zullen komen. De wal keert immers het schip! Wij zitten een paar stevige buien later in een lekker café bij de haven van Broek aan de chocomel en het appelgebak en kletsen bij over acupunctuur en al dan niet heidense gebruiken in de binnenlanden van de Zaanstreek. Als we in Monnickendam arriveren staat daar alweer de zorgzame René, telefonisch krijgt hij contact met onze vaarmaatjes die het hogerop gezocht hebben. Zij blijken het inmiddels ook goed te maken bij choco en appelgebak!

Het mooiste vind ik dat hier niemand over dit soort dingen drukte maakt. Zou dat westfries zijn? Kunnen we in IJsselstein nog iets van leren.

Dan arriveren we in Krommenie, waar de bar al vriendelijk bemand wordt, je kunt inschrijven en betalen. Het eerste wat me echter opvalt zijn vier campers die al geïnstalleerd zijn:

Belgische kanovrienden. Naast een Eriba'tje zet ik mijn tentje op. Twee dames doen hetzelfde. Buiten is het nu guur en waait het stevig, binnen gezellig: een groepje volgt het voetbal in Zuid Afrika. De Belgische stamtafel is ook goed gevuld. Ik geniet ervan nu eens in Krommenie, waar ik als kind vaak gelogeed heb, aan de bar bij de kanoclub te zitten.

Intussen wordt hard gewerkt aan de voorbereiding van de barbecue, die is prima voor elkaar en zowel in de botenloods als binnen in het clubhuis wordt goed gegeten. IJs toe en koffie na, de avond kan niet meer stuk. Als de bar sluit drinken we als tentkampeerders nog een glaasje in de loods, waar we beschut zitten. Het is tenslotte bijna de langste dag!

Zondagochtend, de dag begint wat grauw en grijs, is René alweer vroeg aanwezig en geleidelijk aan verzamelen zich de vaarders in de kantine. De organisatie loopt weer als een gastvrije trein en al gauw gaat de hele ploeg te water.

Het is alweer een bont gezelschap, zelfs kleine kinderen varen zelfstandig mee! Ook nu een heel relaxte sfeer. Lesley heeft vandaag niet zijn afvaartbootje maar een kajet meegenomen voor het wat grotere water. We gaan via de Woudaap naar de Woude. De eerste blijkt een molen, de tweede een restaurant (met veerpont). Het is leuk water rond de Crommenije. Ik heb pas kortgeleden beseft dat hier in Krommeniedijk lang geleden behalve boeren veel zeelui woonden. (tussen 1600 en 1610 passeerden 164 schepen uit dit plaatsje de Sont) en dat Krommenie in die tijd de helft van de vaderlandse zeilproductie voor zijn rekening nam! Vandaar de Lijnbaan, de Weverstraat en de Taandijk.

Vandaar ook het scheepje in de oude hervormde Nicolaaskerk bij de Heilige weg. Frans vertelde me er gister tijdens het varen over. Vandaag kerkt hij er en 's middags zien we hem op zijn racefiets. Lang leve de zaanse vrijzinnigheid. Ik kan het niet laten zo even aan mijn voorouders te denken, in dankbaarheid!

Al gauw zijn we bij de Woude, hier wacht ,onvermoeibaar, René weer op ons: sommigen gaan over land terug naar het clubhuis, anderen over water. Wij varen door richting Stierop. De naam kan onstuimig water betekenen, lees ik. Vandaag is het rustig in ieder geval, er is wind maar die krijgen we zelfs mee als we langs West- en Oost Grafdijk varen. Weinig scheepvaart. Bij Spijkerboor ligt een leuk restaurant. Wat fietsers, gewone en racers en wij vieren. Ja want de club van Lesley heeft weer allen achter zich gelaten, ze zullen vanzelf wel komen hopen we . Als ze na een uur nog niet arriveren gaan we er weer vandoor: we kunnen niet chocomel blijven drinken, laat staan nog meer appelgebak! De Knollendamervaart is super rustig en wel aardig vaarwater. Achter het riet zie ik kanosteunen en een autodak voorbijschuiven. Zal René wel zijn denk ik , op weg naar het volgend groepje! Bij de Noordersluis gaan we naar binnen, Krommenie in. Na wat geslinger zijn we terug bij Jason. Mijn tentje is gauw ingepakt.

In het clubhuis neem ik afscheid van een hoop gezellige mensen, waar het leuk mee varen en praten was . Waterwandelen noemen de Duitsers deze vorm van nautisch leven. Als aandenken krijgen we een praktisch lampje dat een heleboel licht geeft! Jason bedankt, het was me een waar genoegen, en tot ziens misschien bij de Van Sluis tot Sluis tochten!

Hans Scheewe KVJ.